

Kommunalbestyrelsernes Pligt selv at udføre, saa tror jeg, bortset fra den bestaaende Ordning, at Enhver vil være tilbøielig til at sige, at det er ganske naturligt, at Staten, naar der i de store Centrer findes usunde Kvarterer, som egne sig til at være saa at sige Brændpunter for Sygdomme og forskellige andre Ulykker, Glendigheder og Landeplager, hjælper til for at søge dem fjernede. Det har vist aldrig været Gjenstand for de Herrer's Spekulation, om det var besynderligt at Keiser Napoleon den 3die nedrev en stor Masse Kvarterer i Paris, og byggede nye Bygninger i Stedet, og om det var Staten eller Kommunen, der gjorde det. Jeg synes ikke, at det kan støde Nogen, eller at man kan blive afficeret deraf og tro, at det vil lede til større Ulykker, om Staten hder en Haandsræfning i saa Tilfælde. Hvad os selv angaar, er det ikke saa aldeles ukjendt, at Staten hjælper Kommunerne til Gjemmemførelse af mange forskellige Ting. Nu kan man sige: Ja, det er naar disse Kommuner ere fattige og trængende, men det vilde være i højeste Grad urigtigt, naar dette ikke er Tilfældet. Det staar imidlertid fast, at vi saa at sige hvert Aar bevilge Penge til Havne, rentefri Laan til Havneanlæg rundt omkring i Landet imod Kommunerne's Garantier, det er Kommunerne, der en Gang i Tiden skulle betale dem tilbage. Det er nu ikke saa mange Aar siden, at der blev bevilget et meget betydeligt Laan til Odense Kommune til Kanal anlæg og en Havn, og jeg kan nævne et Exempel, der ligger endnu nærmere, og som maa være de Herrer i frisk Minde. Det er ikke længere end en Maaned's Tid siden, at vi paa Arbejdsløshedsloven, som den kaldes, bevilgede 1 Mill. Kr. rentefrit i to Aar til Kommunerne, for at de kunde udføre Arbejder, som mentes at være paatrængende nødvendige, og som kunde afhjælpe Arbejdsløsheden. Hvad Andet er det egentlig talt, vi gjøre her? Vi hjælpe til at fordrive saadanne usunde Pletter for en Del af Befolkningen, som egne sig til at være et uheldigt Arnested for al mulig Glendighed. Det er jo næsten, som naar der er smitsomme Sygdomme, saa kan jo ogsaa Staten træde til med sine Karantæneanstalter og Hospitaler for at hjælpe, for at ikke hele Landet skal ødelægges. Der er ikke det allermindste Selvmordsigende eller Stødende i, at Staten hder et saadant Laan; Landsthinget har sluttet sig til Forslaget, og jeg har ikke faaet andet Indtryk, end at Finansministeren ikke har havt Betæneligheder i den Retning. Jeg skal altsaa tillade mig særlig at henlede Opmærksomheden paa, at vi for en Maaned siden havde bevilget 1

Mill. Kr. som rentefrit Laan i et Par Aar til kommunale Arbejder.

Hvad endelig angaar den reelle Betydning, saa er det jo meget vanskeligt i Forveien at sige, hvilken reel Betydning et saadant Forslag vil faae, og jeg veed saa særdeles godt, at der er Udstillige, der tro, at det ikke vil faae nogen reel Betydning. Jeg er maaste for stor Sangviniker paa dette Omraade og har for stor Tro til, hvad der kan naaes; men jeg tilstaar, at jeg har megen Tro til, at § 1 vil faae stor Betydning, og jeg støtter blandt Andet denne Tro derpaa, at for en Række Aar siden et lignende Foretagende blev udført her i Kjøbenhavn af et privat Selskab, nemlig Ombygningen af Kvarteret omkring Peder Madsens Gang, i Stedet for hvilket der nu er kommet gode og smukke Bygninger. Det gjorde dette Selskab af egen Drift. Det fik ganske vist et Tilskud af Kjøbenhavns Kommune af $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., om jeg ikke huster feil, men det kunde Kjøbenhavns Kommune bestemt ogsaa staa sig ganske fortræffelig ved, fordi den fik en hel Mængde gode og høist værdifulde Bygninger som Skatteobjekter og Borgere, som kunde svare Skat, i Stedet for at der før kun havde været Fattigdom og Glendighed, Udgifter til Sygehjælp og Skoler. Jeg synes altsaa, at der ikke er noget som helst Urigtigt i, at der dannes sig Selskaber, som stykkevis ville gennemføre Byens Ombygning; vi kunne selvfølgelig ikke faae hele Kjøbenhavn renset paa en Gang ved den lille Sum, som her er foreslaaet bevilget, men vi ville dog ikke kunne faae saa lidt gjort, og dette forekommer mig at være af en saadan Betydning, at vi vilde gjøre vel ved at tage imod det Forslag, som nu er kommet fra det andet Thing, paa den Maade, som nu er foreslaaet. — Hvad § 2 angaar, da har jeg den Overbevisning — og paa dette Punkt har jeg lidt mere Erfaring, saa jeg der tør tale mere paa egen Haand — at denne Paragraf vil virke overordentlig heldigt, at der vil være mange private Selskaber, som med Glæde ville gribe den Leilighed, der er givet dem til ikke blot at bygge i Udplanterne af Byen, men ogsaa at ombytte daarlige Steder i det indre Kjøbenhavn. Jeg skal derfor indstændig anbefale Thinget at vedtage dette Lovforslag.

Skræder: Det, som har givet mig og andre Medlemmer med mig Anledning til at fremkomme med en særegen Betænkning, er først og fremmest det, at vi ikke have kunnet se saa mørkt paa det Forslag, som er kommet fra Folkethinget, som de øvrige Medlemmer. Jeg skal henvise til, hvad der